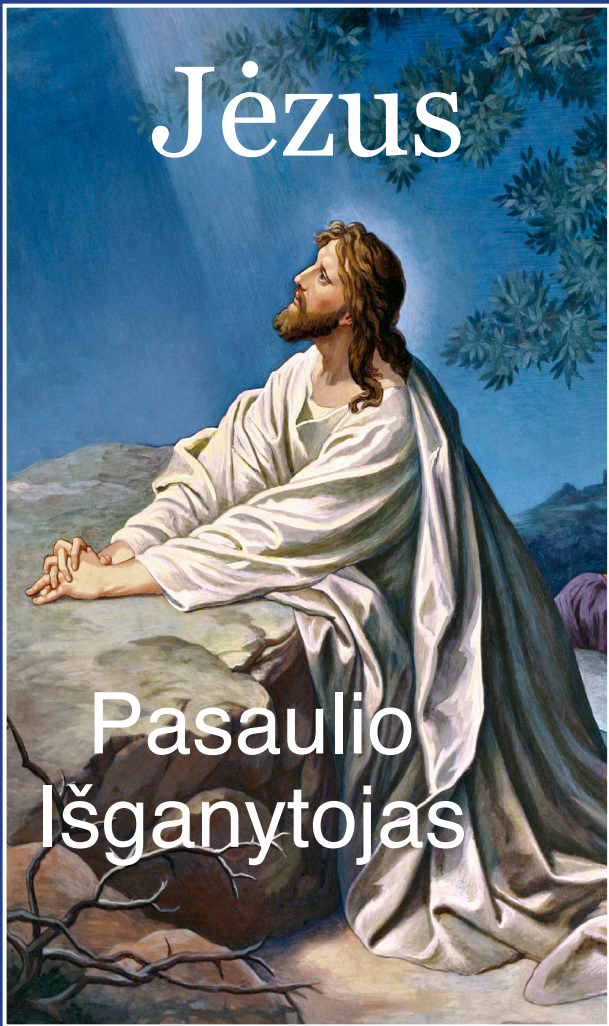

Jėzus

Pasaulio Išganytojas

JĖZUS PASAULIO IŠGANYTOJAS

„Tu praminsi jį vardu Jėzus, nes Jis išgelbės savo
žmones iš jos nuodėmių.“

— Mato 1:21

TURINYS

- Žodis (Logos) tapęs kūnu
- Kunigas ir karalius
- Jėzus Pasaulio Teisėjas
- „Stebuklingas patarėjas“
- Galingasis Dievas
- Mykolas pakils
- „Štai šis yra mūsų Dievas“
- „Amžinasis Tėvas“
- Ramybės Kunigaikštis
- „Sėdinčiam Soste prie Avinėlio amžinai“
- Su Avinėliu
- Blizganti Aušros Žvaigždė

Šiandien žmonijai labiausiai reikia gabaus Valdovo. Mums reikia tokio, kuris gebėtų išvesti žemės tautas iš neapykantos, savanaudiškumo, iš visų nesutarimų, tarpusavio kovų ir visiškos nevilties, ir įvesti jas į pasitikėjimo ir tarpusavio geranoriškumo būvį, be kurio nebus galima įsteigti žemėje pasiliekančios taikos, ramybės ir saugumo tarp žmonių ar tautų.

Pasaulio istorijoje rašoma apie daugelį didvyrių, kurių vardai ir pasiekimai puošia istorijos puslapius. Tačiau, nė vienas jų nebuvo susidūręs su tiek daug problemų ir su tokia pavojinga padėtimi, kokioje šiandien yra pasaulis. Šiandien visas pasaulis pilnas visokių keblumų ir kiekviena tauta turi painių ir neišsprendžiamų klausimų. Sakoma, kad pasauliui reikia žmogaus su išskirtinėmis fizinėmis ir protinėmis galimybėmis, kuris galėtų išgelbėti žmoniją iš chaoso, kilusio po dviejų pasaulinių karų. Bet kur surasti tokį pageidaujamą Vadą, niekas neįstengia pasakyti.

Biblijoje patsai Sutvėrėjas yra pateikęs planą savo žmonėms, arba brėžinį, parodantį kelią į pasaulio ramybę. Jo Žodis aiškiai pasako, kad Jėzus yra visų Dievo potvarkių Vykdytojas ir žmonių Laimintojas. Angelų giesmė naktį, kurioje Jėzus gimė, patvirtina šį faktą, nes jie skelbė, kad jis bus pasaulio Išganytojas, ir Tas, per kurį geroji Dievo valia bus apreikšta dabar mirstančiai žmonijai. Tuomet angelai taip pat pranašavo, kad per Jėzų į žemę ateis ramybė.

O kas gi yra Jėzus ir kuo Jis ypatingas? Kodėl mes tikime ir tvirtiname, kad Jis turi visas reikalingas savybes, kurių reikalaujama iš to, kuris galėtų sėkmingai įsteigti ramybę chaotiškame (netvarkingame, sugedusiame) šių dienų pasaulyje? Nežinome kito geresnio būdo atsakymui į šiuos klausimus, kaip ištirti kai kurias iš daugelio pranašysčių ir Dievo žodžio pažadų, kalbančių apie Jėzų ir apie Jo sugebėjimą įvykdyti visus Dievo Tėvo nutarimus (Evang. Pagal Jn 6:38,40). Tai darydami mes patirsime, kad pats Dievo planas, susijęs su Jėzumi, atsiskleis prieš mus visa savo šlove, darna, ir grožiu.

Žodis (Logos) tapęs kūnu

Jėzus buvo dar prieš įgydamas žmogaus egzistenciją. Tai paaiškinta Jono Evang. 1:1-3. Jono Evang. 1:14 mes skaitome, kad „Žodis tapo kūnu ir apsigyveno tarp mūsų (ir mes matėme Jo šlovę, šlovę kaip Tėvo viengimio Sūnaus) pilnas malonės ir tiesos“. Tai, kad *žodis (Logos)* tapo kūnu, t. y. buvo perkeltas iš jo buvimo prieš tapimą žmogumi būsenos į žmogiškumo būseną, yra apibūdintas Biblijoje kaip esminis Dievo plano bruožas. Žydams 2: 9,14 sakoma, kad taip jis galėjo mirti kaip žmogus dėl pasaulio nuodėmių.

Jono evang. 6:51 mes randame paties Jėzaus paaiškinimą, ir jis sako, kad atiduoda savo kūną pasaulio gyvenimui. Ši Jėzaus žmogaus žmogiškumo auka tapo auka už tėvo Adomo prarastą gyvenimą. Paulius tvirtina, kad „taip, kaip Adome visi miršta, taip visi Kristuje taps gyvi“ (I Kor 15:22). I Timotiejaus 2:6 apaštalas paaiškina, kad Jėzus atidavė save, kad atpirktų visus ir graikų žodis („ransom“ angl. k., „atpirkti“ liet. k.) reiškia („corresponding price“ angl. k.) lygiaverte kainą už Adamą ir jo ainiją.

Tokia yra Dievo plano filosofija - atpirkimas per Kristų. Jo viengimis Sūnus tapo kūnu – tobulu žmogumi, kad galėtų paaukoti gyvybę už tobulo žmogaus Adomo gyvybę, kuris už nepaklusnumą ją prado ir taip suteikti galimybę išsigelbėti nuo mirties Adamui ir visai jo giminei. Taip Jėzus mirė už visą žmoniją.

Visas pasaulis garbina aukos dėl kitų dvasių ir pripažįsta jos vertę tiems, kurie valdo žmoniją. Visi žino blogį, kurį sukelia vadovas, siekiantis tik savo interesų,

savo gerovės, savo pažangos ir savo galios didinimo neatsižvelgiantis į tai, kaip visa tai paveikia kitus žmones. Galbūt viena iš labiausiai pagirtinų savybių, kurią turi tie, kurie bando valdyti vyriausybės reikalus, yra pasiryžimas naudoti išteklius ir dirbti žmonių labui.

Bet visuose istorijos metraščiuose nei vienas valdovas, nei vienas valstybės vadovas, nei prezidentas ar karalius, imperatorius ar diktatorius niekada neprilygo Jėzaus pasišventimo dvasiai - pirmiausia Dievui ir po to žmonijai. Jis „atėjo daryti gera“, sako Raštai. (Apd 10:38) Jis panaudojo savo jėgą mokydamas kitus, kiekvieną dieną jis vykdė savęs aukojimo pareigą (tarnystę). Ir galiausiai jis užbaigė nuostabų tarnavimo gyvenimą, savanoriškai atsiduodamas tokiai žiauriai mirčiai ant kryžiaus.

Tai leido žmogui Jėzui Kristui įrodyti savo ištikimybę. Pasaulis galės pasitikėti tokiu kilniu personažu, kai jie sužinos apie jį, kai jo seniai pažadėta karalystė bus įkurta žemėje ir veiks kaip pasaulio valdžia žmonių palaimai.

Kunigas ir karalius

Jėzaus vardas reiškia tas, kuris išgelbsti - gelbėtojas. Tačiau Dievo planas išgelbėti pasaulį nuo nuodėmės ir mirties yra toks visapusiškas, kad tam, kad padėtų mums suprasti visas Dievo sąsajas, per Jo žodį Jėzui buvo duota daugybė ir įvairiausių pavadinimų, kiekvienas iš jų atskleidžia tam tikrą jo nešamą išgelbėjimo požiūrį mirštančiai giminei. Vienas iš pavadinimų yra „kunigas“.

Kai mes galvojame apie pavadinimą „kunigas“ mes negalvojame klaidingai naudoti šią sąvoką skirtingų konfesijų grupėms, tačiau turėtume grįžti prie Senojo Testamento ir atkreipti dėmesį į jo pradinę reikšmę. Dievas paskyrė kunigus tarnauti Izraelio tautai garbinimo reikaluose. Jų darbas buvo dvipusis - jie aukojė auką, o vėliau išsiplėtė laiminimu žmonėms, remiantis aukojama auka.

Taip yra su Jėzumi. Jis jau tarnavo kaip kunigas aukos aukojimui, o vėliau išplėd pasauliui amžino gyvenimo palaiminimą, kurią įgalina jo paaukota auka. Izraelio kunigų atveju, jie aukojė gyvulius kaip tipinę auką, bet Jėzus pasiūlė save kaip didžiąją antitipinę auką.

Jėzus taip pat yra Dievo paskirtas būti Žemės karaliumi ir Hebrajų 6:20; 7:1,2 apaštalas sujungia šiuos du titulus Jėzaus asmeniu. Taigi mums primenama, kad jis valdys žmones ir palaimins juos. Dėl kunigiško karaliaus pranašas rašė:

„Visi žemės karaliai garbins jį, visos tautos jam tarnaus; nes jis išlaisvins beturtį nuo galingojo ir reikalaujantį, kuriam nėra padėjėjo; pasigailės beturčio

ir varguolio ir gelbės beturčių sielas. Jis išvaduos jų sielas iš išnaudojimo ir neteisybės; jų kraujas bus brangus jo akyse.“ — Psalmė 72:11-14

Šita pranašystė pasidarys aiškesnė ir suprantamesnė, jei pažvelgsime į ją remdamiesi Dievo pažado šviesa ir atminsime, kad Jėzus karaliaus žemėje tūkstantį metų. Nereikia manyti kad jo karaliavimas galės prasidėti tik tada, kai žmonės priims jį. Dievo plane yra paskirtas tam tikras laikas Jėzaus karaliavimo pradžiai ir dabar mes gyvename kaip tik tuo laiku. Dėl to dabar pasaulinės valdžios negali sulaikyti žmones savo kontrolėje. Kitoje pranašystėje, kalbančioje apie Jėzų kaip naują žemės Karalių, pasakyta, kad pirmiausiai jis daužys tautas kaip „puodžiaus indus.“ Ir jau dabar mes matom šio naujojo Karaliaus darbo prasidėjimą. — Psalmė 2:5-12.

Jėzus Pasaulio Teisėjas

Kitas titulas, kurį Šventasis Raštas priskiria Jėzui yra „Teisėjas.“ Eidamas teisėjo pareigas Jėzus taip pat bus ir žmonių laimintojas. Psalmininkas rašė apie Jėzų, sakydamas: „Jis darys tautos beturčiams teisybę ir gelbės beturčių vaikus ir sutriuškins prispaudėją.“ (Ps. 72:4) Didysis žmonių prispaudėjas visais amžiais buvo šėtonas, velnias. Jis pavergė sau žmonių protus suvedžiodamas ir neleisdamas jiems pažinti ir tarnauti tikrajam Dievui, nes Jo pažinimas ir tarnavimas Jam tinkamu būdu reiškia amžinąjį gyvenimą.

Tradicijos keliu atėję nesusipratimai apie teismo dieną, pakenkė daugeliui teisingai įvertinti Jėzų kaip didį visos žmonijos Teisėją. Kai reikia laukti teismo dienos kaip palaiminimo laiko, žmonės šiurpulingai mano, kad tai bus beveik kiekvienam žmogui pasmerkimo laikas. Iš tikro tūkstantis metų, kuomet Jėzus „teis pasaulį teisybėje“, bus laikas, kada palaiminimai bus siūlomi visiems. — Apd. 17:31.

Kuomet mūsų pirmieji gimdytojai nusikalto prieš Dievo įstatymą, jie užsitraukė ant savęs ir ant visos žmonių giminės mirties pasmerkimą; bet Jėzaus kaip Atpirkėjo mirtis, pateikė kelią išsigelbėjimui iš šio pasmerkimo. Jėzaus mirties nuopelnai bus gaunami tik tikėjimu į jo išlietąjį kraują ir paklusnumu Dievo valiai. Bet Paulius kelią tokį klausimą: „O kaip jie tikės į tą, apie kurį negirdėjo?“ (Rom. 10:14). Nedaug kas iki šiol yra girdėjęs apie Jėzų teisingai ir suprantamai, taip kad galėtų tikėti į jį. Todėl Šventasis Raštas parodo, kad tokią progą jie turės būsima teismo dieną.

Todėl minėtoji teismo diena bus laikas žmonių švietimui. Paulius, kalbėdamas į Atėniečius, prisiminė „nežinojimo laikus“, palygindamas juos su Dievo paskirta diena, kada Jis „teis Žemės rutulį teisingai per vyrą, kurį

paskyrė.“ Dievo paskirtasis Vyras yra Jėzus Kristus teisingasis. (Apd. 17:31). Tuomet bus „paskirtasis laikas“, kada bus „liudijama“ visai pasaulio žmonijai, kad Jėzus atpirkio ją savo mirtimi. — 1 Tim. 2:4-6.

Šios teismo dienos darbas bus sujungtas su žmonių apšvietimu, kaip parodyta Apreiškimo 20:12, kur pasakyta, kad bus atvertos „knygos“ ir kad kiekvienas bus nuteistas taip, kaip „parašyta knygoje“. [ten minima dar „viena knyga, būtent gyvenimo knyga“ v.p.} Kai kurie klaidingai manė, kad šiose knygose aprašytas visos žmonijos praeities gyvenimas. Todėl buvo pasakojama, kad knygų atvertimas teismo dieną reiškia kiekvieno žmogaus gerų darbų ir nusidėjimų išnagrinėjimą ir kad pagal užrašus bus nutarta, kurie verti, o kurie neverti amžinojo gyvenimo.

Bet Šventajame Rašte nėra nieko, kas tokią nuomonę patvirtintų. Apreiškime pasakyta, kad žmonės bus teisiami pagal tai, kas parašyta knygoje, ir pats Jėzus pasakė, kad tai bus Jo „žodžiai“, kurie teis žmones tuo metu (Jono 12:48). Todėl reikia suprasti, kad šių simbolinių knygų atvertimas reiškia tiesos, kuri bus naudojama kaip teismo taisyklė, apreiškimą.

Panaši mintis išreikšta Izaijo kygoje 29:11,12. Čia kalbama apie „knygą“. Minėtoji knyga buvo „užantspauduota“, t.y. lyg „užrakinta“, taip kad nei mokantieji skaityti, nei nemokantieji negalėjo jos atversti. Bet toliau pranašystė parodo, kad galiausiai knyga buvo atversta ir apkurtusiems, ir akliems buvo pagelbėta išgirsti ir pamatyti, kas joje parašyta. Visa ta pranašystė primena mums kokioje dvasinėje tamsybėje žmonės buvo nuodėmei ir mirčiai viešpataujant. Bet mes esame užtikrinti, kad ateis laikas, kai tamsybė bus panaikinta ir žmonėms bus pagelbėta pamatyti ir pažinti Dievo valią.

Apie šią ateities apšvietos dieną Biblijoje kalbama kaip apie teismo dieną, kurią Jėzus teis pasaulį teisingai. Nebus tai skubotas atsilyginimo geriems ir nusidėjėlių pasmerkimo laikas. Prieš atsilyginimą arba nubaudimą bus vykdomas ištyrimas, nes teismo pareiga yra daryti teisingą ištyrimą pasinaudojant išsiaiškinimu, kuris tuo metu bus visiems prieinamas.

Pasauliui tai bus pirma tikroji proga pažinti ir įtikėti į Kristų ir gauti amžinąjį gyvenimą. Per Adomą visi pateko į pasmerkimą ir visi nueina į kapus visai nežinodami, kad Kristus mirė už juos ir kad tikėjimu jie turi progą išsigelbėti iš mirties bausmės, atėjusios visiems paveldėjimo būdu. Todėl teismo dieną žmonės bus pažadinti iš mirties, supažindinti su Jėzumi ir taip jiems bus suteikta proga priimti Dievo dovaną, parodyti paklusnumą Karalystės įstatymams ir gyventi per amžius.

„Stebuklingas patarėjas“

Izaijo 9:6, 7 turime labai puikų pranašavimą apie Jėzaus gimimą ir apie visą pasaulį siekiantį jo „viešpatavimą“. Norėdamas, kad mes turėtumėm aiškesnį supratimą apie būsimąjį Kristaus karaliavimą, pranašas pritaiko jam keletą labai reikšmingų titulų. Šioje pranašystėje jis sako: „Jis bus vardu: Stebuklingasis, Patarėjas, Galingasis Dievas, Būsimojo Amžiaus Tėvas, Ramybės Kunigaikštis.“

Kai kurie žydų kalbos aiškintojai sako, kad žodis „Stebuklingas“ turįs būti sujungtas su žodžiu „Patarėjas“ lygiai kaip ir „Galingasis Dievas“ ir „Amžinasis Tėvas“. Bet mes juk žinome, kad Jėzus yra „Stebuklingas“ neatsižvelgiant kuriuo atžvilgiu mes į jį žiūrime. Neatrodo protinga manyti, kad čia pasakyta, kad mūsų Viešpats Jėzus yra tik „Stebuklingas Patarėjas.“

Šioje pranašystėje vartojamas žodis „Patarėjas“ reiškia daugiau nei paprastą patarėją. Jo prasmė panaši į mūsų žodį „advokatas“. Taip vadiname tą, kuris atstovauja kaltinamąjį teisme. Tokias pareigas Jėzus turės tada, jei jis tarnaus kaip „Tarpininkas tarp Dievo ir žmonių“. (1 Tim. 2:4-6) Jo darbas kaip Patarėjo bus labai panašus Teisėjo pareigoms. Abiejose pareigose Jėzus turės darbo su žmonėmis, suderindamas juos su Dievu, ir per tai suteikdamas jiems amžinąjį gyvenimą.

Iš tikrųjų Jėzus bus „Stebuklingas Patarėjas“ ir teisingas Teisėjas. Kitoje pranašystėje mes ir vėl skaitome apie šį būsimą žmonių Teisėją: „Viešpaties dvasia nusileis ant jo, išminties ir supratimo dvasia, patarimo ir stiprybės dvasia, mokslo ir maldingumo dvasia, ir jis pasidarys pilnas Viešpaties baimės dvasios. Jis įeis ne kaip akimis matosi, ir nubaus ne kaip ausimis girdisi, bet jis teis teisingai beturčius ir lygybe darys nutarimą šalies nužemintiems.“ — Izaijo 11:2-4.

Galima manyti, kad toks gabus Teisėjas valdys žmones teisingai ir mes galime būti tikri, kad jam tarpininkaujant visi, kurie norės sugrįžti pas Dievą ir gauti amžinojo gyvenimo palaiminimą bei gyventi tobuloje žemėje, gaus visokių galimybių tai padaryti.

Verta pastebėti, kad jis neteis pagal tai kaip akys mato bei kaip ausys girdi. Gabiausieji teisėjai pasaulyje priėmė nutarimus pagal tai, ką jie galėjo matyti arba girdėti, nes negalėjo išsižiūrėti į žmonių širdis ir sužinoti iš tikro, kodėl taip sakė arba taip darė. Bet Jėzus nebus toks ribotas, nes turėdamas dievišką sprendimo jėgą, jis žinos, kur tiesa, nežiūrint į tai, kas bus sakoma. Todėl nestebėtina, kad Paulius pasakė, kad pasaulis bus teisiamas teisingai per aną Vyra, kurį Dievas paskyrė. — Apd. 17:31.

Galingasis Dievas

Kitas iš Jėzui duotų titulų yra „Galingasis Dievas“ (Iz. 9:6). Tai nereiškia, kad Jėzus yra pats „Visagalis Dievas“, bet reikia suprasti, kad jis buvo labai Dievo išaukštintas ir kad Sutvėrėjui patiko vadinti jį galingu Dievu ir pagarbinti jį. Skaitydami Jono 5:22, 23, mes sužinome, kad Dangiškasis Tėvas yra atidavęs savo Sūnui visą teisimą ir dėl to nori, kad visi gerbtų Sūnų taip kaip jie gerbia Jį.

Izaijo 53:12 ir vėl parodo mums kaip aukštai Jėzus buvo išaukštintas. Šitame skyriuje pranašaujama apie pasaulio Atpirkėjo kančią ir mirtį. Dėl jo ištikimybės Sutvėrėjas duoda jam šitokią pažadą: „Jis dalinsis galingųjų grobį su stipriaisiais, kadangi jis atidavė savo sielą mirčiai ir buvo priskirtas prie nusikaltėlių“— Ši Rašto dalis išsipildė tada, kai Jėzus buvo prikeltas iš numirusiųjų ir išaukštintas Dievo sosto dešinėje. Tuomet jis pasidarė „galinguoju Dievu“. Į kurį turės šauktis viso pasaulio žmonės; per jį, tikrąjį Sutvėrėjo atstovą, ateis išgelbėjimas iš nuodėmės ir mirties bei visi žadėtieji palaiminimai.

Kita apie Jėzų parašytoji pranašystė išpranašavo, kad jo vardas bus „Emanuelis“, kas reiškia: „Dievas su mumis“ (Iza. 7:14). Nereikia manyti kad čia pasakyta, kad Jėzus yra pats Visagalis Dievas arba Sutvėrėjas; iš tikro jis yra Dievo Atstovas. Jėzaus atėjimas į Žemę numirti už žmones buvo stebėtinas Dievo meilės parodymas (Jono 3:16). Jo stebuklai labai aiškiai parodė dieviškąją galybę, kurią panaudos pagarbintasis Kristus išgydymui visų sergančiųjų ir prikėlimui visų mirusiųjų.

Apie Jehovos, paties Tvėrėjo asmenybę, Šventajame Rašte pasakyta, kad joks žmogus negali jį matyti ir išlikti gyvas (2 Moz. 33:20). Bet Jėzuje žmonės matė apsireiškiančią garbingą Dievo esybę; ir kai pažadėtoje Dievo Karalystėje bus vykdomi teisingi Jo įstatymai, žmonės dar aiškiau pamatys Visagalio Dievo teisingumą, išmintį, meilę ir galybę, kurie per Jo Atstovą bus naudojami jų amžinam palaiminimui. Todėl su džiaugsmu žmonės pripažins Jėzų Dievo Atstovu ir žiūrėdami į jį jie matys Dievo buvimą tarp jų.

Mykolas pakils

Danielio 12:1 randame dar kitą Jėzui pritaikytą titulą — „Mykolas“. Žodis **Mykolas** reiškia „kuris kaip Dievas“, kitaip sakant, kuris veikia kaip Dievo Atstovas. Šitoje ypatingoje pranašystėje mes skaitome, kad kuomet „Mykolas pakils“ kaip pasekmė „ateis priespaudos laikas, kokio nebuvo nuo to meto, kai tautos atsirado.“ Taigi šis Jėzui duotas titulas parodo, kad pirmas jo

darbas bus šio pasaulio karalysčių išgriovimas ir pasiruošimas įsteigti žemėje visiškai teisingą tvarką.

Nors mes esame įpratę laikyti Jėzų maloningu ramybės Kunigaikščiu, vis tik matom, kad jo panaudojama valdžia ir galybė yra prieš visokias piktadarystes ir neteisingas įstaigas sukeliančias pasaulyje priespaudą, ir tokį „priespaudos laiką, kokio nebuvo nuo tautos prasidėjimo“. Mes jau dabar matom šios naikinančios priespaudos eigą, nes tautų priespauda turėjo ateiti į Žemę šio amžiaus pabaigoje. Pranašystėje, kuri parašyta Izaijo 11:2-9, kur skaitome kad Jėzus teis beturčius teisingai yra taip pat pasakytą, kad „savo lūpų kvapu (jis) užmuš bedievi“.

Ir jam sunaikinus visą bedievybę ir visus piktadarius pagaliau bus įsteigta Žemėje taika ir ramybė tarp žmonių. Kuomet bus pasiektas šis laimės ir geros valios stovis, kuris seks po visų Dievo ir teisingumo priešų sunaikinimo, Kristui karaliaujant - pagaliau bus sunaikinta net pati mirtis (1 Kor. 15:26). Po to simboline kalba pranašystėje pasakytą, kad įvairūs laukiniai ir naminiai žvėrys gyvens ant žemės taikiai: „Tuomet vilkas gyvens su avinėliu ir lūšis gulės su ožiuku; ... ir mažas vaikas juos ganys.“ — Izaijo 11:6.

„Štai šis yra mūsų Dievas“

Kita pranašystė, kurioje kalbama apie Jėzų kaip apie Dievą yra Izaijo 25:6-9. devintoje eilutėje, kur kalbama apie palaiminimus, kokius žmonės gaus Kristaus Karalystėje, išreiškiamas jų dėkingumas tokiais žodžiais: „Štai Jis, mūsų Dievas, mes laukėme Jo“. O kokie gi bus palaiminimai, kurie bus tuomet išlieti ant žmonijos ir už kuriuos jie bus dėkingi didžiajam savo geradariui?

Šešta tos pranašystės eilutė kalba apie didelį „pokylių“, kurių Viešpats padarys visiems žmonėms. Žinoma, čia kalbama apie simbolinį pokylį, susijusį su Dievo pažadų įvykdymu, kalbančių apie palaiminimus, suteikiančius žmonėms ramybę ir gyvenimą, kuris tuomet bus užtikrintas. „Pokylio“ vardu pavadintos vaisės, kuriomis žmonės bus vaišinami; todėl Agėjo 2:7-8 mes skaitome, kad „ateis visų tautų troškimų išsipildymas.“

Tas laikas bus tikras „pokylis.“ Bet šioje pačioje pranašystėje Viešpats aiškina, kad pirma negu visų tautų troškimų išsipildymas bus siųsti palaiminimai, kuriuos Jis išpils ant jų, jis dar supurtys visus: „Aš supurtysiu visas tautas ir ateis visų tautų troškimų išsipildymas“. Mes jau dabar gyvename sukrėtimų laiku ir netolimoje ateityje pasirodys visiems Kristaus Karalystės palaiminimai; netrukus bus surengtas visoms tautoms vaišių pokylis.

Izaijo 25:7 mes skaitome, kad „Viešpats sunaikins (pašalins) apsiaustą, kuris gaubia visas tautas ir dangalą, kuris ant visų ištiestas“. Taip tat simboline kalba Viešpats užtikrina, kad žmonių dvasinis aklumas bus panaikintas. Sofonijo 3:9 mes skaitome, kad Viešpats duos „žmonėms nesuteptas lūpas (kalbą), kad visi šauktųsi Viešpaties vardo ir tarnautų Jam petys į petį (sutartinai)“. Per tūkstantį Kristaus karaliavimo metų Šėtonas bus surištas ir jo apakinanti įtaka bus panaikinta. Daugiau nebebus leista Šėtonui nukreipti žmones nuo Dievo, nes Viešpaties garbės pažinimas pripildys visą žemę. Visi pažins Viešpatį ir žinos, kaip tarnauti jam patinkamu būdu. — Apr. 20:1-3; Habak. 2:14; Jer. 31:34.

Izaijo 25:8 mes skaitome: „Jis sunaikins mirtį amžinai; ir Viešpats Dievas nušluostys ašaras nuo kiekvieno veido.“ Čia turime labai puikų pažadėjimą. Pranašo pasakyta, kad Dievas „atims“, „prarys“ arba galutinai „sunaikins mirtį“ ir visas kančių ir ašarų priežastis. Apaštalas Paulius turėjo omenyje tą patį Dievo pažadą, kuomet rašydamas apie Kristaus karaliavimą jis pasakė, kad jis karaliaus iki palenks visus savo neprietelius po savo kojomis ir kad galiausiai bus sunaikinta pati mirtis. — 1 Kor. 15:25, 26.

Mirties sunaikinimu bus panaikinta daug ašarų, nes ji yra didžiausia sielvartų priežastis. Pamažtykime, koks bus pasaulis kuomet jame nebebus mirties! Kaip pasikeis būsimas pasaulis nei dabartinis! Tada nebebus ligų nei skausmo, nei nusilpimo senstant; todėl nebereikės rūpintis ir planuoti dėl senatvės, dėl mirties ir dėl laidojimo.

Todėl nestebina tai, kad tada, kai žmonės pamatys visus tuos stebėtinus palaiminimus, kurie ateis pas juos per Jėzų, kuris mirė už juos ir dabar yra jų Valdovas, jie atsilies į jiems suteiktus palaiminimus, sakydami: „Šis yra mūsų Dievas, mes jo laukėme ir jis išgelbės mus; Šis yra Viešpats, mes jo tikėjomės; mes džiaugsimės ir linksminsimės jo išgelbėjimu.“ (Iza. 25:9) Tokiu būdu nusilenks kiekvienas kelias ir kiekvienas liežuvis išpažins, kad Jėzus yra Viešpats ir visa tai bus daroma Dievo Tėvo garbei. — Fil. 2:10, 11.

„Amžinasis Tėvas“

Pranašas Izaijas sako, kad Jėzus bus „Amžinasis Tėvas.“ Bet tai nereiškia, kad jis bus tas pats, kurį mes krikščionys vadiname mūsų „Dangiškuoju Tėvu.“ Žodis tėvas reiškia gyvybės davėjas; todėl amžinuoju Tėvu bus tas, kurs suteiks žmogui amžinąjį gyvenimą. Taip Jėzus padarys visiems, kurie per tūkstantį metų jo karaliavimo tikės į jį ir klausys jo karalystės įstatymų. Gyvenimas, kurį žmonės gauna iš savo gimdytojų yra netobulas ir trumpas; bet visi, kurie tuomet ateis pas Jėzų, gaus amžinąjį gyvenimą.

Turime ir kitų Švento Rašto vietų, kurios patvirtina Dievo pažadėjimą duoti žmonėms amžinąjį gyvenimą per Jėzų. Tas pats Dievo pažadas yra parašytas 1 Kor. 15:45 ir 47. Čia apaštalas kalba apie Jėzų kaip apie „paskutinį Adomą“ ir sako, kad po jo prisikėlimo iš numirusiųjų jis buvo sukurtas (padarytas K. B. vert.) „gaivinančia dvasia.“ Kitaip sakant, jis yra dvasinė esybė, turinti galybės duoti gyvybę kitiems. Kad niekas nemanytų, kad Jėzus kaip „paskutinis Adomas“ valdys ir laimins žmones būdamas žmogiška esybe, Paulius aiškina, kad „paskutinis Adomas“ yra „Viešpats iš dangaus.“

Pareiškimas, kad pagarbintasis Jėzus yra „paskutinis Adomas“, turi gilią reikšmę. Paulius sako, kad „pirmasis Adomas“ buvo tobulas žemiškas.“ Tokiam žmogui ir jo žmonai buvo įsakyta daugintis ir pripildyti žemę savo gimine. Taip tat Adomas pasidarė pirmu žmonijos tėvu. Bet peržengdamas Dievo įstatymą, jis užsitraukė ant savęs pasmerkimą už nepaklusnumo bausmę — mirtį. Dėl to jis galėjo duoti savo giminei tik netobulą gyvenimą, nes iš jo jie paveldėjo netobulumą ir pasmerkimą, kurio pasekmė buvo mirtis. Tuo būdu „pirmasis Adomas“ įvedė į pasaulį mirstančią giminę (ainiją).

Su „paskutiniu Adomu“ bus visai kitaip. Pasinaudodami šia apaštalo iliustracija mes galime pasakyti, kad kaip „pirmasis Adomas“ įvedė į pasaulį mirstančią giminę, taip „paskutinis Adomas“ atgaivins „pirmojo Adomo“ vaikus ir gelbės juos, kad jie pasinaudotų amžinuoju gyvenimu. Tokiu būdu jis bus „Amžinasis Tėvas.“ Pats Jėzus, kalbėdamas apie tūkstantmečio amžių, kuomet jis kartu su savo bažnyčia teis žmones, pavadino tą laiką „atgimimu.“ — Mato 19:28.

Pagal šią pranašystę pranašas Izaijas (53:10) sako, kad Jėzus „matys ilgai išliekančią giminę.“ Aštuntoje eilutėje pasakyta, kad jis bus „išplėstas iš gyvųjų pasaulio“ ir kad nebuvo nė vieno, kuris būtų galėjęs apsaugoti jo giminę; mat Jėzus buvo nevedęs ir todėl neturėjo prigimtos giminės, kuri būtų jo „giminė.“

Bet vis tiek pranašas sako, kad jis „matys savo giminę“, kitaip sakant, jis turės vaikų ne paprastuoju keliu, bet būdamas pasaulio Atpirkėju, jis turi galios duoti žmonėms gyvenimą ir dėl to jis bus jų gyvybės davėjas arba tėvas. Pranašas rašo, kad dėl to jis matys savo sielos vargą ir bus pasotintas. — Izaijo 53:11.

„Vargas“ ir kentėjimas jungiamas su gimdymu ir tokia prasme pranašas pritaiko tą žodį Jėzui, kai kalba eina apie jį kaip apie gyvybės davėją. Nes jis iš naujo suteiks gyvybę žmonijai per „jo sielos kentėjimą“. Apie tą kentėjimą plačiau rašoma 53-me Izaijo pranašystės skyriuje. Ten pasakyta, kad jis buvo „paniekintas ir žmonių atmetas, skausmo vyras, susipažinęs su sielvartu.

Toliau pasakyta, kad jis buvo vedamas „kaip avinėlis pjauti“ ir buvo sužeistas ir vargintas.

Visas Jėzaus gyvenimas iki kryžiaus buvo pilnas vargų ir skausmų, ir pasibaigė tada, kai plyšo jo širdis ir jis susuko: „Atlikta“. Bet dėl šių kentėjimų ateis būsimasis gyvenimas visiems „pirmojo Adomo“ vaikams, kurie tikėjimu ir paklusnumu priims šią dovaną. Tokiu būdu Jėzus „matys savo sielos vargą ir bus pasotintas“. Nesuskaitomi milijonai priims jį kaip savo tėvą, gyvybės davėją ir vienbalsiai giedos jam gyriaus giesmę, sakydami: „mes džiaugsimės ir linksminsimės dėl jo išgelbėjimo.“ Dėkokime Dievui už jo dovaną žmonėms — „Būsimąjį Amžiaus Tėvą“.

Ramybės Kunigaikštis

Jėzus, pasaulio išganytojas, bus taipogi „Ramybės Kunigaikštis“. (Iza. 9:6) Angeliškos giesmės, kuria buvo paskelbtas Jėzaus gimimas, žodžiai buvo „Ramybė žemėje“. Todėl turi ateiti laikas, kada šita išpranašautoji ramybė taps tikrove, ne tik tuščia giesmė Kalėdų metu. Jėzus bus didis Karalius valdančiuose Dievo namuose, iš kurių pasidarys „kalnas“ arba Karalystė, kuri bus įsteigta „kalnų viršūnėje . . . ir aukščiau kauburių.4:1) Mich. Kada žemės tautos pamatys visišką savo negalėjimą, įsteigti ramybę dabartiniame pakrikusiame pasaulyje, tada žmonės sakys: „Ateikite, ženkime į Viešpaties kalną (Karalystę), ... jis mokys mus savo kelių ir mes eisime jo takais.“ — Mich. 4:2.

Ir kuomet tautos taip stropiai laikysis Viešpaties takų ir sutiks jais eiti, tada, kaip pranašo pasakyta: „Jie pavers savo kalavijus (ginklus) į noragus ir savo ietis į pjautuvus, viena tauta nekels prieš kitą kalavijo ir nebesimokins daugiau kariauti.“ (Mich. 4:3) Taip pat Ramybės Kunigaikštis įkurs tarp tautų nuolatinę taiką.

Jis suderins ir sutaikins tautas taip, kad tarp jų viešpataus nuolatinė ir amžina ramybė. Jėzus, Ramybės Kunigaikštis, įsteigs pasaulyje visuotinę taiką, ramybę tarp tautų ir tautose: visuomeninę taiką, šeimynos taiką ir tikrą širdies ramybę visiems, kurie priims jį ir visas Dievo malonės sąlygas, rodydami paklusnumą naujojo Karaliaus įstatymams.

Tokią širdies ramybę žmonės gaus dėl to, kad bus suderinti su Dievu. Šventajame Rašte parašyta, kad šiandien žmonija yra atsiskyrusi nuo Dievo savo piktais darbais (Ef. 4:19; Kol. 1:21). Bet didysis Ramybės Kunigaikštis, tarnaudamas kaip Tarpininkas, Patarėjas ir Teisėjas, įvykdys suderinimą tarp Dievo ir žmonių. Žmonės nebebus ilgiau sukilėliais prieš Sutvėrėją. Būdami vienybėje su juo ir pasinaudomi jo palaiminimais, jie galės gyventi per amžius.

„Sėdinčiam Soste prie Avinėlio amžinai“

Apreiškimo 5:6, 11-13 kalbama apie Jėzų, pasaulio Išganytoją, kuris buvo užmuštas. Tokia simbolinė kalba kalbama apie Jėzų daugelyje Šventojo Rašto vietų. Izaijo 5:3-me skyriuje plačiai kalbama apie pasaulio Atpirkėjo kančią ir apie jo mirtį. Apaštalas Petras aiškina, kad pranašystės išpranašavo ne tik Jėzaus kančią, bet ir jo „vėlesnį pagarbinimą“. (1 Petro 1:11) Apreiškimo 3:13 mes turime dar kitą puikų aprašymą apie būsimą Kristaus garbę. Mes cituojame ištrauką:

„Visus sutvėrimus, kurie yra danguje ir žemėje, ir kas yra jūroje, visus girdėjau sakančius: Sėdinčiajam soste ir Avinėliui palaiminimas gyrius, garbė ir valdžia per amžių amžius.“

Čia parodyta, kad suderinimas su Dievu, kurį atliks „Avinėlis, kuris buvo užmuštas“, bus pilnas ir taip toli siekias, kad „visi sutvėrimai“ giedos gyrius giesmę Dievui ir Avinėliui. Tai nereiškia visuotinį išganymą, neatsižvelgiant į žmogaus tikėjimą arba netikėjimą; nes kitoje pranašystėje parašyta, kad tie, kurie neklausys, bus „sunaikinti iš žmonių tarpo“. (Ap. Darb. 3:19-23) Bet tie žodžiai reiškia, kad tie, kurie pasinaudos amžinuoju gyvenimu, kuris bus teikiamas jiems tikėjimu į Dievo Avinėlio auką, bus sugrąžinti į vienybę su Tėvu ir garbins jį ir jo mylimiausią Sūnų, kuris buvo Dievo siųstas būti žmonių Išgelbėtoju.

Su Avinėliu

Avinėlis, kuris buvo nužudytas už pasaulio nuodėmes, dabar yra išaukštintas Dievo Tėvo dešinėje ir dėl to yra žemės Karalius — „Liūtas iš Judo giminės“. (Apr. 5:5; 1 Moz. 49:9) Toliau Apreiškimo knygoje pasakyta, kad tas „Avinėlis“ stovėjo Siono kalne (Apr. 14:1). Čia rodoma jo karališkoji valdžia ir išaukštinimas (Ps. 2:6-9). Apreiškime pasakyta, kad su Avinėliu jo didybėje bus 144,000 jo pasekėjų.

Apie juos mes skaitome: „Tie, kurie seka Avinėlį kur tik jis eina.“ (Apr. 14:4) Apreiškimo 20:4 ir vėl kalbama apie juos ir sakoma, kad jie aukojo savo gyvybes „dėl Jėzaus liudijimo ir dėl Dievo Žodžio“ ir kad dėl to „jie gyveno ir karaliavo su Kristumi tūkstantį metų.“ Apie juos Apaštalas Paulius kalba kaip apie „Dievo vaikus“, „o jei mes esame vaikai, tai ir tėvo: tėvo Dievo ir bendradarbiai Kristaus.“ — Rom. 8:16, 17.

Trumpai sakant, tie yra Kristaus, bažnyčia, pašauktieji iš pasaulio šiais laikais; ir kadangi jie ištikimai guldo savo gyvybes tarnaudami Dievui, dėl to jiems bus leista dalyvauti su Jėzumi Karalystės garbėje ir šlovėje. Jie karaliaus

su juo kaip kunigai ir karaliai. (Apr. 20:6) Jie taip pat užims ir teisėjų vietas kartu su Jėzumi. (1 Kor. 6:2, 3) Drauge su juo jie atliks „suderinimo tarnystę.“ (2 Kor. 5:18) Šie ištikimieji dalyvaus su Jėzumi visose jo aukštosiose pareigose dieviškojo plano įvykdyme grąžinant žuvusį pasaulį Dievui. Jie gyvens su juo jo dangiškuose namuose. — Jono 14:1-3.

Bažnyčia, būdama Kristaus „sužadėtinė“, dalyvaus su juo garbingame ateities darbe — suteikiant gyvybę nusidėjusiai ir miršančiai giminei ir prikeliant į proto ir kūno tobulumą visus paklusniusius. „Dvasia ir sužadėtinė sako: Ateik ir kas girdi tegul sako: Ateik. Kas trokšta, teateinie; ir kas nori, tegul ima gyvybės vandens dovanai!“ Koks tai garbingas pažadas! — Apr. 22:17.

Izaijo pranašystėje (11:1) pasakyta, kad Jėzus yra kilęs iš Jesės šaknies, „— Jesė buvo Dovydo tėvas. Apreiškimo 22:16 Jėzus aiškina, kad jis yra „Dovydo šaknis ir giminė, blizganti aušros žvaigždė.“ Taigi būdamas iš Dovydo „šaknies“ Jėzus yra giminingas žmonijai. Būdamas Išganytoju ir Gyvybės Davėju, jis tampa Dovydo „šaknimi“, nes kūnu jis kilęs iš tos giminės. Todėl ir pats Dovydas turės būti atgaivintas per Jėzų, o taip pat ir visa žmonija turės galimybę pasinaudoti amžinojo gyvenimo dovana, kuri bus gaunama Jėzaus atpirkimo nuopelnais.

Blizganti Aušros Žvaigždė

Jau skaitėme, kad Jėzus kalba apie save kaip apie „Aušros žvaigždę.“ Malachijo 4:2 jis pavadintas „Teisybės Saule“, kuri užtekės su „gydymu po jos sparnais.“ Taip, po šildančiais ir gydančiais dieviškos malonės spinduliais, kurie spindės iš Jėzaus jo tūkstantmetiniame karaliavime, visa žmonija turės progos gauti sveikatos — būti pakeista į tobulą žmonijos gyvenimą. Bet dabar jis spindi kaip „Teisybės Saulė“ ir šviečia širdyse tikrų pasekėjų, kuriems jis yra „Aušros Žvaigždė.“

Aušros žvaigždė pasirodo trumpai prieš saulės užtekėjimą. Turėdami omenyje šį pavyzdį mes matome, kad pranašystės parodo, kad prieš pilną Kristaus Karalystės įkūrimą — prieš pasauliui pažįstant šildančius ir gydančius „Teisybės Saulės“ spindulius — Viešpaties žmonės pažins naujojo Karaliaus atėjimą per pranašystes ir laikų žymes. Kitaip sakant, jo pasekėjai matys jį kaip „Aušros žvaigždę“ kol dar pasaulis tebemiega ir nežino, ką reiškia esamojo laiko įvykiai.

Mes tikime, kad tikėjimo akimis jau galima matyti „Aušros žvaigždę“ ir kad netolimoje ateityje pasaulio sumišimo ir tamsumo vietą užims sustiprėjusi Jėzaus, naujojo žemės Karaliaus valdžia. Ateities vaizdas labai puikus ir mes

kviečiame visus nuodugniau ištirti pranašingus Dievo Žodžio liudijimus ir būti tikrais, kad Jėzus, kuris gimė Betliejuje kone prieš du tūkstančių metų ir kuris mirė ant kryžiaus kaip žmonių Atpirkėjas, kuris dieviška esybe prisikėlė iš numirusių, dabar yra čia ir rengiasi pasirodyti pasauliui įvykdydamas visus garbingus Dievo pažadus, apibudinamus gausa ir visuotiniu sveikatos, gyvenimo ir visokiais palaiminimais, kuriais žmonija netrukus galės naudotis.

IŠGANYMAS

1. Išganymas! koks džiaugsmas, kokios žinios visiems!
Išgelbėjimą visi ras iš Dievo malonės.
2. Išganymas! skleisk šią žinią iki žemės kraštų;
Pakelk pergalingai balsą, giedok puikias giesmes.
3. Išganyką! Jūs, šventieji, tikėjimu turit;
žiūrėjimu pastiprinti, Jo valią vykdykit.
4. Išganymas! šventas darbas per Kristų vykdomas;
Visai žmonijai skelbiamas, tas ateities darbas.
5. Išganymas! tema garbi, džiaugsmas apims visus!
Kai Jo darbai matomi, visi Jam garbę duos.